

Tilladelse efter § 4 kræves ikke (jfr. § 5, stk. 1), når

- 1) råstofindvindingen er lovligt påbegyndt før datoen for lovforslagets fremsættelse,
- 2) ansøgning om tilladelse efter anden lovgivning til indvindingen er indgivet til en offentlig myndighed før datoen for lovforslagets fremsættelse,
- 3) den pågældende ejendom er erhvervet før datoen for lovforslagets fremsættelse med henblik på senere råstofindvinding eller en indvindingsret er sikret ved tinglysning før dette tidspunkt, eller
- 4) ejeren af en ejendom i begrænset omfang udnytter eller agter at udnytte sådanne forekomster til eget brug eller at give andre en tilsvarende begrænset udnyttelsesret.

Adgangen til at fortsætte eller påbegynde råstofindvinding i de nævnte tilfælde er dog betinget af en *anmeldelse* til amtsrådet, jfr. § 5, stk. 2.

Ministeren har (jfr. § 5, stk. 3) mulighed for helt eller delvis at *forbyde* en indvinding efter § 5, stk. 1, eller opstille betingelser for indvindingen.

Efter § 5, stk. 4, der fik sin endelige form under folketingets behandling, kan den, der rammes af et forbud, under visse betingelser rejse *erstatningskrav* over for ministeren. Bestemmelsen indeholder nærmere regler for erstatningssagers behandling.

§ 8 giver mulighed for *tilbagekaldelse af tilladelser* i tilfælde af grov eller gentagen overtrædelse af vilkårene.

Kapitel 3 (§§ 9-11) omhandler *forekomster på søterritoriet*.

Forekomster på søterritoriet (sømaterialer) kan ifølge § 9 kun *udforskes* og *udnyttes efter tilladelse* fra ministeren for offentlige arbejder.

En tilladelse til udforskning kan bl. a. betinges af *indberetning* og *offentliggørelse af resultaterne* (§ 10).

Lovforslaget indeholdt i sin oprindelige form mulighed for på søterritoriet at udstede tilladelser som *eneretstilladelser*. Under behandlingen i folketinget udgik denne mulighed. § 11 fik derefter følgende affattelse:

„§ 11. Tilladelse efter § 9 til udnyttelse gives for indtil 5 år ad gangen og kan bl. a. indeholde følgende vilkår: